

Grups d'homes o grups mixtos?

Written by Juanjo Compairé, membre d' Homes Igualitaris – Associació d'Homes per la Igualtat de Gènere (AHIGE)

Thursday, 15 March 2018 00:26

There are no translations available.

OPINIÓ Hi ha una masculinitat tòxica que està molt present a tot el món. El passat 8 de març milions de dones denunciaven les guerres, la cultura de la violació, el tràfic de dones per a la prostitució, l'assetjament (no tan sols sexual) a la feina, el “mansplaining”, etc.

Tot producte de l'actual estructura de poder que anomenem patriarcal i que avui dia està barrejada perversament amb l'individualisme neoliberal. I jo com a home em sento interpel·lat, avergonyit i indignat. No és “la societat”, no és quelcom d'impersonal o fantasmal. No, som els poderosos (la major part homes com jo, si bé-ai las!- hi ha algunes dones que ens volen imitar).

Com desmuntar tot això, tot aquest engranatge?. Què hi puc fer? Des que van sorgir a finals dels anys 70 del segle passat als Estats Units, els “grups d'homes”, els grups d'autoconsciència, que imitaven els grups homònims de dones, semblaven ser una via de canvi. Començar des d'allò personal, seguint fil per randa el vell lema feminista que resa: “El personal és polític”. Des d'AHIGE reclamem que “cada home és una revolució interior pendent”, que el nostre canvi comença des de dins. Que cal una revolució cultural i moral que ens regiri les nostres formes de pensar i de sentir. I que això, que aquest treball havia de començar com van començar les dones, pels grups d'iguals.

L'argumentari era i és molt clar. Els homes hem après a ser, a sentir, a comportar-nos en espais compartits amb altres homes: a l'esport (que per això és gairebé sempre segregat per sexes), a les tertúlies de bar o en els rituals de masculinitat com ara les borratxeres, les penyes futbolístiques, els sopars de col·legues on abunden les bromes masculistes o que acaben en un prostíbul, etc. Si això és així, el desmuntatge de tot plegat també caldria fer-lo en grups d'iguals.

Jo durant molt de temps, anys i panys, hi he participat. Cercles d'homes on cadascú parla en primera persona sense jutjar i mantenint un compromís de confidencialitat del que s'hi parla. Mirant-nos als ulls, ens reconeixem mútuament en les nostres vulnerabilitats, pors, incerteses, sovint tapades per fanfarronades o “fantasmades”. Parlant-nos els uns als altres, ens diem “Ah, però tu també, a tu també et passa?”. I així desactivem l'espoleta de la bomba que tot home violent, invasiu, impulsiu porta dintre seu. Desarmem aquesta masculinitat tòxica que causa

Grups d'homes o grups mixtos?

Written by Juanjo Compairé, membre d' Homes Igualitaris – Associació d'Homes per la Igualtat de Gènere (AHIGE)

Thursday, 15 March 2018 00:26

---

tant de patiment al món. I després, és clar, cal transmetre tot això als altres homes, mostrar altres models d'homenia, convertir allò personal en social i polític. Aixecar la veu, cridar en veu alta que altres formes de ser i fer d'home són possibles.

Crec que cal continuar amb aquest treball interior i compartit. Ho crec de debò, perquè veig de vegades que fins i tot al prat dels homes per la igualtat surten a pasturar molts egos, massa egolatria. Una altra forma de recuperar els privilegis per una altra via. Ens costa tant als homes desplaçar-nos del centre del món!

Per això ara crec que ens cal combinar aquests espais amb grups mixtos. Ens cal la mirada de dones feministes que ens toquin la cresta de gall que en torna a créixer a la primera de canvi. Veig de vegades que ens enganyem, que caiem en l'autocomplaença, en situar-nos del cantó dels "bons homes" i quedar-nos aquí. Aturem la reflexió i ens contemplem satisfets d'haver-nos conegut i assenyalem amb el dit els altres homes com els "dolents".

Des de fa poc temps a la nostra associació ("Homes igualitaris") hi han anat sorgint de manera espontània grups mixtos. I ha estat començar a participar-hi i sentir un corrent d'aire que entrava en l'espai, de vegades massa clos, dels homes sols. Com un procés natural, les dones, amb afecte, però amb exigència, ens esperonen: què feu els homes per canviar el món que vosaltres domineu? Ja feu prou per eradicar la violència, la cultura de la violació, de la sexualitat compulsiva? I, amb humor i amb amor, ens punxen els globus dels nostres egos, ens remarquen els nostres masclismes quotidians.

A la Història no hi ha hagut mai cap revolució portada a terme pel grup privilegiat. Com a molt, els grups subalterns han comptat amb la complicitat (sempre amb una ombra de dubte) d'una part d'aquests privilegiats. Hem de combinar, doncs, els grups d'homes amb aquests espais mixtos. Perquè segurament per al canvi que el nostre món necessita ens calen quants més homes millor. Però el que és segur és que sense elles aquest canvi serà impossible.